

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel Kéziratok nem adnak vissza</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hová az előfize- tési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	--

Ázsiai állapotok

Innen onnan egy éve, hogy községünk érdemes előjárósága kezéhez ragadta a hatalmat és feltétlenül uralja a helyzetet a községi közgyűlésekben.

Egy éve annak is, hogy a „Hockpárt” által beválasztott községi képviselők és tiszteletbeli tanácsnokok megszavaznak a községi közgyűlésben mindent, a mit Hegyi Antal és társai jónak látnak megszavaztatni. Annyi tény, hogy valóságos mintául szolgálhatna a községi képviselő-testület többsége egy feltalálható szavazó géphez.

Csak úgy lesik a szót Hegyi szájából, hogy vajjon mit akar; akarja-e, hogy igent, vagy nemet mondjanak. Ha a jegyzők indítványára Hegyi tagadólág fejét rázza, akkor párthívei is fejüket csóválják. Ha ellenben Hegyi jóváhagyólag emelgeti fejét mell felé és hátrafelé, akkor párthívei is bólintgatják koponyájukat.

No de elmondhatják a „Hockpárt” vezéregyéniségei, hogy olyan fegyelmezett párttal rendelkeznek, a minővel még eddig egy párt sem rendelkezett. Szinte csodálkozik az ember, hogy miként tudják így összeválogatni támogatóikat.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Katonavér, színészvér.

— Irta: Rózsa Miklós. —

I.

Gina tehát férjhez megy. Férjhez megy egy obscuros emberhez a kit csak egyszer látott életében, valami házas táncestélyen s a ki ott standepede belebolondult az ő kárhuzatos szeméibe. Igen, igen; Gina csakugyan férjhez megy, nem törődve azzal, hogy Vértés Iván, cs. és kir. hadnagy ur hol tölti el ezután a délutánjait.

Már nem is találta olyan borzasztónak ezt a gondolatot. Meg barátkozott vele és elhitette magával, hogy ennek úgy kellett történnie. Nem is lehetett volna másképp. Nem mint ha Gina atyja nem lett volna képes esetleg a kauzióra szükséges összeget előteremteni, hanem, mert Gina végre is husz éves, és ő maga sem sokkal több; aztán meg hadnagy csillaggal még sem nőülhet csak úgy bolondjába. Ezt csak a lovasságnát engedheti meg magának az ember s ott sem jó szemmel nézik. Legalább addig kellett volna neki várni, míg főhadnaggyá léptetik elő s ki tudja, addig nem e párolgott volna el a nagy szerelem? Gina

Hát mi is elősmerjük, hogy egy fegyelmezett párttal nagyon sok üd vös eszmét lehet megvalósítani. De azt is tudjuk ám, hogy az esetben, ha egy párt zöme egyszerű szavazó-géppé válik, ha eszköznek hagyja magát felhasználni, az esetben kárára lehet a nagy közönségnek.

Igy van ez városunkban is, mert a községi képviselő-testület legnagyobb része (tisztet a kivételeknek) csak eszközül engedi felhasználni magát, egyesek magán érdekének, vagy esetleg a ma uralkodó párt érdekének.

Innen van aztán, hogy a kiket a „Hockpárt” megbízott, illetve felültetett a hatalom polezára, nem riadnak vissza semmi törvényellenes cselekedettől, mert tudják azt, hogy a közügyek mai vezetői szabálytalan és törvényellenes cselekedeteikért nem hogy kérdőre nem fogják őket, sőt pártfogásukba veszik — pártérdekből.

Ezek a város ügyeit szívükön viselő jó urak az egyes tisztviselői állások betöltésénél nem az egyéni szorgalmat, nem a megbízhatóságot veszik zsinor-mértékül, hanem a párt érdekeit. Nem azt nézik, hogy az illető miként felel meg hivatalos kötelességének, hanem azt, hogy tett-e,

vagy fog-e tenni pártjuknak szolgálatot. Hogy ez valóban így van, azt adatokkal bizonyítjuk. Azt is bizonyítjuk, hogy egyes tisztviselőket, a kik kötelességüknek pontosan eleget tesznek, a kik már képességüknél fogva is megállják helyüket, szakadatlanul gyanúsítanak, kárpálnak csak azért, mert nem tartozik pártjukhoz.

A vármegyei fegyelmi választmány f. hó 7-én hozott határozatával hivatalvesztésre ítelt egy tisztviselőt és egy előjárót.

Az illető tisztviselő a képviselőválasztások ideje alatt egyik hű kortese volt a Hockpártnak. Lehet, hogy kortes minőségéből kifolyólag, a községnél elfoglalt állásának, nem csak hogy meg nem felelt, de hanyagságáért, mulasztásaiért, egy ízben a járási szolgabíró által fegyelmileg megdorgáltatott. Daczára, hogy a t. „Hockpárt” irányadó egyéniségei az illető tisztviselő megbízhatatlanságával tisztában voltak, nem hogy mellőzték volna a választásoknál, sőt ellenkezőleg kétszer egymásután más pontos és kifogástalan tisztviselő mellőzésével a község egyik legfontosabb egyszersmind a legjövödelmezőbb állásra telték elő. Mert hát a t. vármegyei ellenzék vezérének és fejének nem pontos és szorgalmas tisztviselőre, ha-

Hogy férjhez menése által sok minden egyéb is megváltozik, arra ő nem gondolt. Ivánnak is azt mondta, hogy e fölött ugyan nem érdemes buslakodni. Az igaz, hogy férjhez megy, de azért őt ezután is úgy fogja szeretni, mint eddig. Iván akkor is el fog jönni minden délután mint most, néha este is; sőt, ha együtt jönnek haza a bevásárlásokból és Gina pihegni kezd már az első emeleten, ezután is felkaphatja a karjaiba, mint valami siránkozó kis babuskát, és felszaladhat vele a lépcsőn. Ezután is meg fogja neki engedni, hogy bennmaradjon a szobában, ha kifésüli feketé fűrtjeit és azután is szabad lesz neki utánna menni az öltözőbe, ha a váratlanul érkező vendégek elől észrevétlenül megszökik, hogy hamarosan berizporozhassa magát. Szóval, ezután is élvezni fogja azokat az apró kegyeket, melyeket összes udvarlói közül egyedül és kivételesen élvezett.

Igen, igen. Hogy is tudna ő másképp megélni, ha ezen az életmódon csak egy cseppet is változtatnia kellene? Hiszen annyira megszokta mindezt, hogy képtelenségnek tartja elszokni tőle. Mindezt meg is mondta Ivánnak, aki azonban kezdetben egyáltalában nem osztotta ezt a véleményt. Holmi phrázisokat emlegetett, hogy ő nélküle nem fog tudni megélni soha, hogy nem éli tul azt a percet, melyben először

nagyon szeszélyes, ma így, holnap úgy tesszik neki minden, ki tudja, nem-e unná meg a hosszú menyasszonykódot is, mint a hogyan egy toilletjét megunja, ha egyhuzamban soká viseli. Aztán meg ő is elkerülhet más garnizonba; más kaszárnya, más leányok — eh! jobb ez így.

Legalább Gina ezt mondta neki, mikor utoljára együtt voltak az eljegyzés előtt. Megmagyarázta, hogy hiszen tulajdonképpen nem is olyan nagy dolog az, ha az ember férjhez megy. Csak felcsereéli a szülei házat egy másik házzal, melyben éppen úgy meg lesz minden, mint a régiben. Az előszoba, az ebédlő, a szalon, benne a zongorával, az asztalon Shakspeare, Arany és Madách. Az egészben csak az lesz a különbség, hogy a papa helyett dr. Gálos Kálmán fog az asztalfőn ülni az ebéd alatt, a mama helyett a Kálmán anyja fog alkalomadtán pörölni s ő — ha méregbe jön — Lola helyett, a ki otthon marad, Kálmán hugát, a kis Mariskát fogja megtépní. Életrendjének ilyenét megváltozásában talán ez az utolsó körülmény bántotta leginkább. Sajnálta otthon hagyni a kis Lolát, ezt az aranyos kis játékszeret a kit összes nővéreivel jobban szeretett. De hallotta, hogy asszonyoknak a gólya szokott ilyen kis apróságot hozni, hát e fölött is megvigasztalódott.

nem pártemberre van szüksége.

Forgó Imre érdemes II-od bíránkat, kit Hegyi Antal egy ízben még a „Tiszavidék“ szerkesztője volt, „puritán“ melléknévvel tisztelt meg, számtalan hivatalos visszaélésekért, gorombaságért és erőszakoskodásaiért, ítélte hivatal vesztésre a vármegegye fegyelmi válaszmánya. Együttal azt is kimondotta, hogy erőszakos és dölyfös természete miatt hivatal viselésre képtelen.

E két tisztviselő elmozdításával azonban a „nagy mosás“ még nincs befejezve; mert utóvégre is, Forgó Imre elmozdításával még nincs teljesen kipusztítva a hivatalos szabálytalanságok és visszaélések férge. Az egyik „lóczaelegítő“ helyét majd elfoglalja egy másik. Nem csak az a teendője a felettes hatóságnak, hogy feljelentésekre egyeseket fegyelmi vizsgálat alá vesz és állásától elmozdít, de itt volna már az ideje annak is, hogy a t. tanács sáfárkodásaiba belenézzen és azokat szüntesse be. Mert nagyon könnyen megeshetik, hogy a visszaélések annyira feltorlódnak, hogy azon segíteni egyszerű elcsapással nem lesz lehetséges, mert a közönség fog anyagi károsodást szenvedni.

Tudomásunkra jutott ugyan is, hogy a t. tanácsbeliek a jegyző urak tudta és híre nélkül a város ingó és ingatlan vagyonaikat csakis saját személyök közreműködése mellett árverésen eladják, a befolyt összeget zsebrevágják és csak hónapok elteltével számolják át a községi pénztárnak.

Igy például, Forgó Imre kiérdemült II-od bíránk Erlich Mór bor-szenzálnak a város tulajdonát képező istállót 6 frtért kiadta és a pénzt hónapokig magánál tartotta.

Ugyanesak Forgó Imre tette meg azt a peteket is, hogy 9¹/₂ hold földet szintén saját személyének közbenjöttével árverés útján házhelyeknek eladott és a befolyt 170 frt, vétel árat

hónapokon keresztül keblén melengette, mind addig be nem szolgáltatva a községi pánztárba, még arra komolyan fel nem szolitották.

Egy másik „benvaló“ meg a szivattyú melletti fákat ásatva ki és a földet adta ki haszonbérbe, az ebből befolyt 400 frt. összeget szintén hónapokon keresztül tartotta kislajbija belső zsebében.

No, meg az is tény, hogy a bökényi legelőt is kiadták még a tavasszal, de az árával még a mai napig sem számoltak be.

Hát ezeket a „mungó“ dolgokat ugyan miért nem szellőzteti meg t. kollegánk Hegyi Antal szerkesztő úr?

Pedig annak idejében nagyon verte a mellét!

Az országos képviselőválasztások alatt nagyon tisztogatta, separte a városházát! Azt mondotta, hogy csak többségbe jöjjenek, meg fogja mutatni, hogy milyen tiszta és rendezes lesz a községi közigazgatás!

Hát meg is csinálta a többséget, be is vonultak a község házához, be is rakták saját párthiveiket.

Ugy történik és úgy megy minden, a hogy ők akarják. Nos — hát hol van a tiszta közigazgatás? Lejebb szállították e község terheit? Kevesebb-e a községi pótdadó? Ezekre tessék felelni!

Jobb lenne bizony, ha a helyett, hogy oly pontos, szelid és türelmes tisztviselőt, mint Hölzer Adolf II od jegyző szakadatlanul gyanúsít és rágalmoz, saját szülőit viselt dolgait szellőztetné meg.

Önök teremtették a mai helyzetet, önök választották a mostani előljárókat. Önök uralják a helyzetet a községi közgyűlésekben. Önök, önök Főtisztelendő pártvezér és társai, tehát viseljék önök a felelősséget is a mai ázsiai állapotokért!

Megnézte magát a tükörben és elka-
czagta magát. Az a másik jutott eszébe,
azzal a szánalmasan vézna testtel, igénytelen megjelenésével, rőt barna szakállával és önértékesen kidüllesztette a mellét. Nagy kardesörömpölés közt, büszkén szaladt le a lépcsőn, vidáman füttyörészve valami pajkos operette áriát.

II.

Hanem azért csak elszorult a szive, mikor köcsija odaért vele a lakodalmas házhoz. Ott már akkor nagy volt a sürgésforgás. A ház előtt fogatok robogtak fel s alá. A lépcsőházban alamizsnát váró szegények csoportja suttogott, a négyemeletes ház minden folyosója tömve volt kíváncsi lakókkal, a kik minden egyes érkezőt valami megjegyzéssel fogadtak. Bizony frivol zümmögés támadt, mikor a fiatal tiszt megjelent a lépcsőházban. Ismerték őt a házbeliék s talán mindnyájan inkább tartották őt a nap hősenek, mint az apró kis emberkét, a kit jóformán alig láttak azelőtt s a kiről egyebet sem tudtak, minthogy ő a vőlegény.

Négy-öt lépcsőt egyszerre ugorva, szaladt föl az első emeletre a hadnagy. Mikor nagynehezen keresztül törte magát az előszobában ácsorgó varrónók, szakácsok és frizirmamzellők sorfalán akkor látta csak,

UJDONSÁGOK

— Meleg napok. Hideg az idő, és a tanuló ifjúságnak mégis meleg napjai vannak. A helybeli áll. segélyezett közs. polgári fiú iskolában az éves vizsgálatok csüförtökön kezdtek meg és ugyanezen nap délután volt a tanulók tornaversenye szép számú közönség jelenlétében. A versenyekben Gyergyádes István IV-ik és Hubert Lajos I-ső osztálybeli tanulók voltak a nyertesek. Az előbbi a magas- és hosszú ugrásban győzött, 130 cm. magas akadályt és 430 cm. távolságot kifogástalanul ugrott át. Hubert a versenyfutásban volt az első. A győztes tanulóknak átnyújtotta az igazgató az elismerő oklevelet, továbbá Tekulics Sándor, Lilienthal Rezső és Borbás József polg. isk. volt tanulók adományát három koronát.

— Előljáróságunk figyelmébe. Meg vagyunk győződve róla, hogy előljáróságunk irányadó férfiai mindenkor a legnagyobb körültekintéssel tesznek meg mindent közönségünk érdekében; de elfoglaltságuk mellett nem volna csoda, ha egymás elkerüli — bár ideiglenesen is figyelmüket. Azért a figyelmeztetés sem árt, t. lapársunk érdemes szerkesztője által „tengeri kigyónak nevezett“, de a közönség által „remeknek ismert“ műtünkünk immár napok kérdése, s befejezett lesz. Ugy tudjuk, hogy az előállítására felvett kölcsön törlesztéseit önmelegével kell kifizetnie, vagyis a vám jövedelméből tekintve, hogy annak szedésére az engedélyezés sokszor hosszas tárgyalásokkal és idővel jár, mint a közel szomszéd város Szentes is igazolhatja, czélszerűnek sőt idő szerint sürgősnek tartjuk már is gondoskodni és lépéseket tenni arra, hogy a vámszedési jog mielőbb engedélyeztessék és hogy már az első kölcsön részlet törlesztése előtt beszédett vám jövedelmünk legyen, azt mielőbb kérelmezni. Tekintettel pedig arra, miszerint szeretett országgyűlési képviselőnk Hock János úr ugy is — a multak tapasztalata szerint — nagy előszeregettel viseltetik a „peron“ iránt, és mint hogy utunk egyik ága szintén „helyi peronunkra“ vezet, üdvösnök tartjuk őt arra felkérni, hogy előszeregettel ápolja országos tevékenysége szinköréből kilépve, egy lépést nekünk is szenteljen, saját házi peronunk érdekében, ismert hathatós befolyásaival és elragadó szónoklataival! Hisszük, hogy ígéretei rozzsafüzéréből ez is, nem lesz egy — jövő füzér . . . ígérete!

— Tessék megnevezni. Hegyi Antal szelidlelkű plébánsunk a „Csongrádi Közlöny“ felelős és a „Tiszavidék“ segéd-szerkesztője a „Tiszavidék“ m. vasárnap

hogy talán egy kissé nagyon is sietett. A szalónban érzékenykedő, nagynénik, az ebédelőben az ünnepélyes arczot vágó férfirokonság riasztották vissza. A hálószobában meg Gínát öltöztetik a varróleányok. Az ajtó előtt két, szolgálatra beosztott szobaleány örködik, oda még karddal sem lehet betörni. Legokosabb lesz, ha felhasználja ezt az unalmas időt es elhajtja a nyoszolyólányáért. Jobb lenne ugyan lehetőleg az utolsó pillanatra halasztani ezt a kellemetlen kötelességet, de hát most a legjobb akarat mellett se tehet okosabbat. Mire viszszejön, talán vége lesz itt is ennek a fejevesztett szaladgálásnak.

Csakugyan ennyi idő kellett még Gínának az öltözködésre. Mikor nyoszolyóleányával visszatért, már meglehetősen volt a násznép. Egy sarokban a koszorús leányok kacagtak hangosan valami fölött, mit látva a kis Tita, egy bakfis pajzangásával siklott le a karjáról és odabujt a többiek közé.

(Folyt. köv.)

meglátja másnak a karjaiban, meg hogy egy pisztolylövés mindent kikorrigál. Gina azonban megmagyarázta neki, hogy azzal a kis esküvői czerimóniával nem fog megváltozni semmi hát lassanként belenyugodott. Sőt később azt is megígérte, hogy vőfély lesz az esküvőjén. Gina határozottan kijelentette, hogy uniformis nélkül elegáns esküvő meg nem eshetik. Kell az ott — staffage-nak.

No hát hadd örüljön Gina még egyszer a kétszínű posztónak! Parádézzunk vele.

Magára vette waffenrockját, melynek kék hajtókáján kevélyen csillogtak a tükörsima gombok és a fényes ezüstkörnök. Aranyos csákót tett a fejére és derekára kötötte celyemből szótt tábori övét melynek szálaihoz szeliden simult az arany port-epée. Megnézte magát a tükörben. A feszes világos-szürke tricót pantalo veszedelmes megfeszült izmain és látni engedé megaczelosodott férfias idomait. Domboru melle, széles válla kevélyen ingott karsu derekán, melynek legkisebb mozgására is meg-meglibbent a kétszínű tábori öv. A kissé magas gallér kemény tartást parancsolt fejének, mely még férfiasabbá tette ezt a katonás gyereket. Apró, szürke szemei merészen villámlottak elő az aranyszegélyű csákó alól, melyet mindig féldalt viselt és kaczerul szemére vágott.

megjelent számának „Talán bizony fáj“ című újdonságban védekezni próbál azon vádak ellen, hogy két lapot szerkesztvén e miatt hivatalos kötelességét elmulasztja. Azt írja, hogy miért nem nevezzük meg, mely pontokban hanyagolja el hivatalos kötelességét. Főlegesen ugyan ismétlésbe hocsájtkozunk, de amennyiben ugylátszik, hogy a t. plébános ur nem akarja tudomásul venni, hogy tulajdonképen miben nem tesz eleget hivatalos kötelességének, hát még egyszer megmagyarázzuk. Ugyanis: kötelessége lenne Hegyi Antal urnak, mint plébánosnak az ügy felekkel tisztességesen bántani. Őket türelmesen meghallgatni és kiszolgálni. Mert hát azért kap a város közönségétől 1600 frt évi fizetést, hogy mint köz-hivatalnok, a hivatalához utalt felek jogos kívánságainak eleget tegyen. E helyett azonban, a felekkel durván bán; azokat több ízben kilökdösi és a fenevel eteti. Tehát nem hogy meg felelne hivatalos kötelességének, sőt hivatalos hatalmával visszaél. Erről elég ennyi. — Azt hisszük, hogy egyáltalában nem vagyunk szerénytelenek, ha a plébános ur vádját, hogy bennünket napszámra mulatni, vagy pláne a korcsmai asztalok alatt fetrengeni látott volna, egyenesen és határozottan visszautasítjuk. Mert ezen állítása nem igaz. Ne tessék tehát valótlanul alítani, mert a hazudozás egy paphoz éppen nem illik. Hát csak tessék nyílt kártyával játszani, s ne fogjon ránk olyant a mi nem való. Ha valakivel baja van, forduljon egyenesen az ellen. Mert legszebb az egyenes út.

— **Rablógyilkosság.** Még élénk emlékezetében van városunk közönségének ez a rémes és hajmeresztő rablógyilkosság, melyet a m. év december havában Benke Tatár Lajos követett el, most ehhez hasonló eset híre terjedt el városunkban és e hír sajnos, igaznak bizonyult. A szomszéd Kun-Félegyháza város közelében e hó 14 én reggel egy buza vetésben vérben fagyva találtak meg egy fiatal embert, kiben a csongrádiak Sinkó István kubikos legényt ismerték fel. A szegény fiatal embert egy pajtása Demeter Márton 19 éves, csongrádi suhancz szintén kubikos, rablógyilkossági szándékkal támadta meg és verte fejbe egy baltával úgy, hogy az áldozat most is eszméletlen kívül fekszik és valószínűleg elpusztul szörnyű sebeiben. A tettes gonosztevőt már másnap reggel kézrekerítette Turcsányi Lajos rendőrbiztos a ki előtt beismerte borzasztó tettét. Az eset részleteit következőkben adjuk: Demeter Márton földmunkás f. hó 12 én, Érsekújváron találkozott Sinkó István szintén csongrádi lakos földmunkással, a ki őt meghívta, hogy adja fel talicskáját a magáéval együtt a Demeter címére. Azután felültek együtt a gözkocsira. Már ekkor elhatározta Demeter, hogy pajtását elteszi láb alól mihelyest erre alkalom kínálkozik. Kun Félegyházára 13-án este 10 és 11 óra között érkeztek meg és az állomásnál a gyilkos szándéku azt ajánlotta szegény áldozatának, hogy az állomáshoz közel fekvő gabona vetésben huzzák meg magukat reggeli. Így is történt. A mint a tett színhelyére értek, Demeter azzal a szándékkal, hogy pajtását lerészegítse beszaladt a közeli korcsmába, honnan félliter pálinkával tért vissza s ezzel kínálhatta társát, a ki ivott s azután elaludtak. De a Demeter Márton alvása csak színlelt volt. Mikor észrevette, hogy Sinkó Pista alszik, elővette ennek kését azzal a szándékkal, hogy majd agyon szurja. Azonban a kést nem találta alkalmasnak borzasztó tette végrehajtására. Vissza tette azt helyére, azután alvó társa tarisznyájából kihuzta a rövidnyelű baltát, áldozata mellé térdelt s teljes erővel háromszor sújtotta fejbe szerencsétlen pajtását. Mikor látta, hogy Sinkó nem mozdul, kivette ennek zsebébőlől tárczáját s összes tartalmát 7 — hét — koronát és ezüst zsebőrfáját magához vette, a véres baltát messze eldobta s azután megindult gyalog Csongrádra. 14 én hajnalban már itthon volt. Édes anyjának átadta összes pénzét az elrabolt 7 koronával együtt, zsebére szerzésére nézve pedig azt mondotta édes anyjának,

hogy nyerte. A rablógyilkos már délután fogva volt. Tettét teljesen beismerte és a legkisebb részletig mindent bevallott a rendőrbiztosnak.

— **Kamara ülés.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara a f. hó 11 en tartott ülésén újabb felterjesztést határozott el a honvédelmi miniszterhez azon kéréssel, hogy a szállítások a kisiparosoknak öt évre biztositassanak azon érdekből, hogy a vállalkozó ipari szövetkezetek állandóbb jellegű, a munka pontosságát, egyöntettségét és gyors előállítását megkönnyítő hadfelszerelési műhelyeket rendezhessenek be.

— **Életmentés.** Gubisi Palkó 10 éves gyermek vígan picézégetett a Tisza partján és nagy örömlődéssel várta: kupya-e már? Addig nézegetett, tekintgetett a zavaros vízű folyóban, míg egyszer csak belezuhant és bizonyára ott lelt halálát, ha hirtelen ott nem teremt egy egészen fiatal legényke Sinkó István, a ki a fulladozó gyerek után ugrott és szerencsésen kimentette a biztos halál terkából.

— **Időjárásunk.** A nóta azt mondja: télén nagyon hűle van, nyáron nagyon meleg van. Csak hogy az idő a nóta kísúfolására most másképpen eszelekedik. Juniushoz, nyár küszöbén vagyunk és didergünk az őszi kabátban, elő kell venni a téli ruhát, ha t. i. van. Az egész héten szeles időnk volt. Pénteken és szombaton azonban már hideg, morgorva szél zudította a mindig kellemetlen porfelhőt a járó-kelők szemébe. A lépések meggyorsultak, ugylátszik mindenkinek nagyon sietős volt az utja. A mint a fővárosi lapok írják, mindentelé jég esett vagy hó hullott. Várjuk, lessük, mikor bukkan elő a szürke, komor felhők alól a nap, de hiába várjuk. A népkert üres, a lebotolt fák gyenge hajtásai között csupán az éhes fecskék által üldözött rovarok húzódnak meg. A tiszti közfürdő faépületét hímálya és rázza a zord északnyugati szél, még a bérleje sem néz a tájára. Szóval őszi és zord ez időképe, mintha az öreg földön nagyot változott volna minden.

Szerkesztői üzenet.

F. M. Csany. Tudósítása későn érkezett. Ez időszertint nem közölhető. Kérjük azonban jövőre szives közreműködését.

Felölös szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

I R O D A L O M.

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből (szerkeszti Beöthy Zolt) megjelent a 21. füzet, mely két tartalmas cikket foglal magában: az elsőben Simonyi Zsigmond értekezik „Révai Miklósról és a korabeli nyelvtudományról“ azokat a törekvéseket ismeretvén, melyek a múlt század végén s jelennek elején Sajnovicstól kezdve Révai korszakalkotó munkásságáig fölmerültek; különösen becseless teszi a dolgozatot számos, addig ismeretlen adat felhasználása. A második cikkben Vdezy János, a Kazinczy levezetésének kiadója, Kazinczy Ferenczről ír. E füzetben ismerteti családját, gyermek- és ifjú korát, a közpályán szerelését, fogsága történetét, házasságát s a nagy nyelvreformátornak a század első évtizedében megindított agitatori munkásságát. A füzetet ezutal is számos s eddig jobbra kiadatlan kép díszíti: így Pápai páris arczképe és szótárának czimképe, Görög Demeter és Révai arczképe, a híressé vált debäcezeni grammatika ezimlapja s u-onnét a Nuukovits emlék, Révai szobra, s magyar nyelvtanának ezimlapja; továbbá Kazinczy gyermek- s ifjúkori arczképe. Kufstein vára s Kazinczy rajza a várörtönről, nejének arczképe, széphalmi lakóháza, összes muokái I. kötetének ezimlapja s egy szonettjének kéziratí mása. Külön mellékletkül: Gvadányi Peleskei notáriusának ezimlapja s négy más munkájának szines czimképe van közölve. A valóban tartalmas s gazdagon illusztrált nagy mű füzetként 40 kr-ért szereshető meg az Athenaeumtól vagy bármely könyvkereskedés utján.

159. 160. sz. vh. 894.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbiróság 1482. 1483. 894. számú végzése által Első Alföldi cognagyár részv. társ., Szendrői László, Feuer Mihály, Frankl Jakab és Rudolf Stein cég alap és felülfoglaltató végrehajtók javára, laknak Kecskemét stb. Weiner Ilona végrehajtást szenvedett ellen lak. Csongrádon, l 114 frt 56 kr, 24 frt 72 kr. tőke. ennek 1893. évi december hó 27. napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 49 frt 95 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 443 frt 80 kr-ra becsült bolti áruk, és szobatorból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 1565/894. sz. kiküldetést rendelő vég. folytán a helyszinén, vagyis alperes lakásán és bolti helyiségében leendő eszközlésére 1894. évi Jnnius hó 22-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érinétt ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-a értelmében kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirotnál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. Végre kötelesek bérbe, vagy haszonbérbe adók az 1881. évi LX. t. cz. 112. §-a értelmében azon követelési összeget, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulirotnál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Csongrádon, 1894. jnnius hó 11.
BOGYÓ JÁNOS kir. bir. végrehajtó.

Haszonbérbeadás.

Nagyméltóságú Gróf Károlyi Sándor úr tulajdonát képező 5414 kat. hold kiterjedésű Felgyő-Alsóréti

BIRTOKA

1894. október 1-től több évekre kisebb-nagyobb részletekben haszonbérbe adatik.

Ezen bérletre vonatkozó felvilágosításokat szóbelileg megadja Felgyőn (Csongrád mellett)

Az uradalmi Tisztartóság.

Ertesítés!!!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint itt helyben, a *zsidó-templom mellett, (Csuros-féle házban)*

KÁRPITOS ÜZLETEMET

tetemesen kibővíttem, készítek *legelegánsabb kocsi munkákat, u m. festést, lakirozást, üléseket* a legjutányosabb árak mellett.

KÉSZ DIVÁNOKAT

tartok raktáron, melyek igen finoman, izlésesen és szilárdan vannak készítve

12 frttól 100 frtig.

A n. é. közönség b. rendelését várva, maradtam kiváló tisztelettel

Stern Soma,

1-3 kárpitos és díszítő.

5425.

Csongrádvármegye alispánjától.

1894.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye fővényhatóságánál lemondás folytán üresedésbe jött, s 1100 frt évi fizetéssel, 200 frt, lakbér illetményel és 300 frt uti átalánnyal javadalmazott tiszáninneni j. főszolgabírói, valamint az előleges előléptetés folytán megüresedő és 900 frt évi fizetéssel és 200 frt lakbér illetményel javadalmazott várm. I. aljegyzői — továbbá a 850 frt évi fizetéssel és 150 frt lakbér illetményel javadalmazott várm. II. od. aljegyzői tiszti állásra ezennel pályázatot hirdetek, és felhívom mindazokat, kik ezen tiszti állások valamelyikét elnyeréni kívánják, hogy elméleti képzettségüket, továbbá erkölcsi magukviselését igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket 1894 évi július hó 7 ik napjának d. u. 5 órájáig Tallián Béla főispán ur Ó méltóságához ezimezve, hozzám nyújtásák be.

Szentes, 1894 június 7-én,

Dr. Csató Zsigmond

alispán.

LEGELŐKELŐBB ORVOSI TEKINTÉLYEKTŐL AJÁNLVA.

Több ezer elismerő nyilatkozat.

Gr. Eszterházy Géza-féle

cognacgyár részvénytársaság

BUDAPESTEN.

Teljesen befizetett részvénytőke 640.000 korona. az osztrák magyar birodalom egyik legnagyobb cognacgyára.

A destilláló gépek évenkénti feldolgozás képessége

1 millió 752 ezer liter bor

Eszterházy Cognac

tiszta borból idegen anyagok hozzákeverése nélkül készült és ezért az orvosi céloknak megfelel.

KAPHATÓ HELYBEN:

Goda István, Bojnitzer Jakab és Baggossy József uraknál. 1-20

Diszoklevél, aranyérem és diszkeresztrel kitüntetve.

TELJESEN BEFIZETETT RÉSZVÉNYTŐKE 640000 KORONA.

Cseplőgéptulajdonosoknak!

AZ URIKÁNY-ZSILVÖLGYI MAGYAR KÖSZENBÁNYA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

ajánlja a cseplési idényre a gőzcseplőgépekkel rendelkező t. földbirtokos uraknak

I-30 MINŐSÉGŰ LUPÉNYI KÖSZENÉT

mely gőzfejlesztő erőben majdnem egyenrangú a legfinomabb porosz szenekkel és mint **darabos-, koczka-, dió-, rostalt-akna-, akna-, dara- és porszen** jön forgalomba.

Megrendelések ideje korán küldendők akár a társaság vezérigazgatóságához **Budapest, Nádor-utca 13.**, akár a társaság képviselőjéhez

6-6

Dratsny Lajos urhoz Arad,

a hol mindennemű felvilágosítással is készségesen szolgálnak.

Miniszterileg engedélyezett

SZEM-ES FÜL-GYÓGYINTÉZET SANATORIUM

Szegeden, Laudon-utca és Mars-tér sarkán.

Az intézet fekvő- és bejáró betegek számára van berendezve, kapcsolatban egy külön

trahoma rendelő-intézettel

Folytonos orvosi felügyelet. Gondos ápolás, ellátás és ételmezés. Utmutató (Prospektus) ingyen s bérmentve.

BETEGFELVÉTEL EGÉSZ NAPON AT, — Intézeti igazgató orvos:

Dr. Fatta Marczel.

12-12

Csongrád, 1894. Nyomatott Schvarcz Sándor könyvnyomdájában.